

TINDEMANS, Leo, politicus (Zwijndrecht 16 april 1922).

Hij is licentiaat in de handels- en consulaire wetenschappen (Handelshogeschool St.-Ignatius Antwerpen, 1944), in de economische wetenschappen (Rijksuniversiteit Gent, 1946) en in de politieke en sociale wetenschappen (universiteit Leuven). In 1948 begon hij als journalist bij de Gazet van Antwerpen en in 1949 werd hij ambtenaar bij het ministerie van Landbouw, vervolgens secretaris van de Economische Raad voor Artwerpen; in 1953 werd hij lid van de studiedienst van de Chris-

telijke Volkspartij (CVP) en in 1958 algemeen partijsecretaris. In 1961 volgde Tindemans de overleden Frans van Cauwelaert op als CVP-kamerlid voor Antwerpen. Sedert 1964 is hij ook gemeenteraadslid en burgemeester van Edegem. Hij was achtereenvolgens minister van Communautaire Betrekkingen (1968-'72); minister van Landbouw en Middenstand (1972-'73); vice-premier (1973-'74) en eerste-minister (1974-).

Tindemans was als partijsecretaris en rechterhand van de CVP-voorzitters Th. Lefèvre, P. vanden Boeynants en R. Houben jarenlang nauw betrokken bij de politieke besluitvorming, ook met betrekking tot de Vlaams-Waalse problemen. Toch ging zijn belangstelling in die periode bij voorkeur uit naar vraagstukken van internationale politiek. Hij maakte studiereizen in de Verenigde Staten (waar hij college liep bij de toenmalige hoogleraar Henry Kissinger) en Latijns-Amerika en werkte zich op in de leiding van de internationale unie van christen-democraten. Als minister werd hij in 1968 belast met de opdracht de unitaire Belgische staatsstructuur te hervormen tot een regionale. Hij kweet zich van die taak met grote ernst en toewijding. Via een pragmatische en behoedzame benadering van de moeilijkheden en een soepel onderhandelaarstalent poogde hij een oplossing „sui generis” te doen aanvaarden, die in de eerste fase uitmondde in de grondwetsherziening van eind 1970. Bewonderaar van Frans van Cauwelaert, behoorde hij toen in de CVP, ook als minister, tot de Vlaamse politici die steeds opnieuw de dialoog met de Franssprekenden openhielden en in Wallonië gunstig aangeschreven stonden. Als vice-premier in het kabinet-Leburton (1973) trachtte hij tevergeefs een haalbare regeling te ontwerpen voor de gewestvorming. Bij de parlementsverkiezingen van 10 maart 1974 werd hij door de CVP voorgesteld als de man „met wie het anders wordt”. Hij behaalde een enorm persoonlijk verkiezingssucces (meer dan 82.000 stemmen) en legde kort daarna, als nieuwe regeringsleider, de basis voor de historische toenadering tot de federalistische partijen.

WERKEN : *Een handvest voor woelig België* (1972); - *Dagboek van de werkgroep-Eyskens* (1973).

LITERATUUR : H. de Ridder en F. Verleyen, *Waar is nu mijn mooie boomgaard?* (1971).

MANU RUYSS